

ПРОФЕСІЙНА ОСВІТА

УДК 37.016.45:355.001.5

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.12648718>

Адаптація методик викладання іноземної мови за професійним спрямуванням до різних видів військової діяльності

Щеголєва Тетяна Леонідівна

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов, Національна академія Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького, <https://orcid.org/0000-0002-3892-5426>

Прийнято: 10.04.24 | Опубліковано: 29.04.24

Анотація. У статті розглянуто методики адаптації викладання іноземних мов за професійним спрямуванням до специфіки різних видів військової діяльності для забезпечення ефективної підготовки військовослужбовців.

Мета аналіз методик адаптації викладання іноземних мов за професійним спрямуванням до специфіки різних видів військової діяльності для забезпечення ефективної підготовки військовослужбовців.

Методи. При дослідженні адаптації методик викладання іноземної мови за професійним спрямуванням до різних видів військової діяльності використовуються такі методи, як анкетування та опитування, спостереження та аналіз текстів, документів, інструкцій, технічних описів, звітів та розробка сценаріїв і рольових ігор, які імітують реальні ситуації, що виникають під час військової діяльності. Ці методи дозволяють комплексно підходити до адаптації

методик викладання іноземної мови, враховуючи специфічні вимоги та умови різних видів військової діяльності.

Результати. З'ясовано, що у сучасних умовах, коли професійне спілкування вимагає від військових не лише загальних знань іноземних мов, а й спеціалізованих навичок, навчальна дисципліна «Іноземна мова за професійним спрямуванням» виступає як ключ до розвитку необхідних компетенцій. Цей курс сприяє розвитку особистісних, професійних та культурних якостей фахівців, готуючи їх до використання мови в різних контекстах: побутовому, культурному та професійному. Через інтеграцію з професійними цілями військових, дисципліна набуває важливості, зокрема, для військовослужбовців, які беруть участь у міжнародних навчаннях. Оновлено зміст курсу з урахуванням сучасних педагогічних технологій та особистісно-орієнтованого підходу, що забезпечує глибоке знання фонетики, морфології, лексики та синтаксису англійської мови. Також важливе місце займає освоєння спеціалізованої термінології та соціокультурних аспектів спілкування, що необхідно для ефективної взаємодії на міжнародній арені.

Висновки. Проаналізовано, як глибокий аналіз комунікативних ситуацій, характерних для різних відгалужень військових сил, сприяє розробці більш ефективних навчальних стратегій. Визначено, що інтеграція спеціалізованої термінології та лексичних одиниць є ключовим для забезпечення релевантності мовного навчання, що уможливорює адекватну підготовку військовослужбовців. Доведено необхідність гнучкого підходу до викладання, що враховує змінювані умови військових операцій і різні рівні підготовки особового складу. З'ясовано, що активне використання аутентичних матеріалів та розробка ситуаційних вправ і рольових ігор забезпечують практичне застосування навичок у реальних умовах, значно підвищуючи мотивацію і ефективність навчального процесу. Сформовані висновки підкреслюють важливість подальшого розвитку

індивідуалізованих навчальних модулів, що спрямовані на конкретні аспекти професійної діяльності військовослужбовців для досягнення оптимальних результатів в інтернаціональних операціях.

Ключові слова: військова діяльність, адаптація, лінгводидактика, професійна компетентність, модульний підхід, професійний розвиток.

Adaptation of professional foreign language teaching methods to different types of military activities

Shcheholeva Tetyana

Candidate of Pedagogical Sciences, associate professor, associate professor english language department, National Academy of the State Border Guard Service of Ukraine named after Bohdan Khmelnytsky, <https://orcid.org/0000-0002-3892-5426>

Abstract. The article examines the methods of adapting the teaching of foreign languages in a professional direction to the specifics of various types of military activity to ensure the effective training of military personnel.

Objective - analysis of the methods of adapting the teaching of foreign languages in a professional direction to the specifics of various types of military activity to ensure the effective training of military personnel.

Methods. When studying the adaptation of foreign language teaching methods in a professional direction to various types of military activity, such methods as questionnaires and surveys, observation and analysis of texts, documents, instructions, technical descriptions, reports and the development of scenarios and role-playing games that simulate real situations are used. arise during military activity.

These methods allow a comprehensive approach to the adaptation of foreign language teaching methods, taking into account the specific requirements and conditions of various types of military activity.

Results. It has been found that in modern conditions, when professional communication requires military personnel not only general knowledge of foreign languages, but also specialized skills, the educational discipline «Foreign language for professional direction» acts as a key to the development of the necessary competencies. This course contributes to the development of personal, professional and cultural qualities of specialists, preparing them to use the language in various contexts: everyday, cultural and professional. Through integration with the professional goals of the military, the discipline gains importance, in particular, for military personnel participating in international exercises. The content of the course has been updated taking into account modern pedagogical technologies and a person-oriented approach, which provides a deep knowledge of phonetics, morphology, vocabulary and syntax of the English language. An important place is also occupied by mastering specialized terminology and sociocultural aspects of communication, which is necessary for effective interaction in the international arena.

Conclusions. It is analyzed how a deep analysis of communicative situations characteristic of various branches of the military forces contributes to the development of more effective training strategies. It was determined that the integration of specialized terminology and lexical items is key to ensuring the relevance of language training, which enables adequate training of military personnel. The need for a flexible approach to teaching, which takes into account the changing conditions of military operations and different levels of personnel training, has been proved. It was found that the active use of authentic materials and the development of situational exercises and role-playing games ensure the practical application of skills in real conditions, significantly increasing the motivation and efficiency of the

educational process. The conclusions drawn emphasize the importance of the further development of individualized training modules aimed at specific aspects of the professional activity of military personnel in order to achieve optimal results in international operations.

Key words: military activity, adaptation, linguistic didactics, professional competence, modular approach, professional development.

Постановка проблеми. Глобалізація та інтеграційні процеси вимагають від військових фахівців високого рівня володіння іноземними мовами для ефективної комунікації та співпраці з міжнародними партнерами. Сучасні військові операції, навчання та міжнародні місії передбачають активне використання іноземних мов, що вимагає від військовослужбовців не лише загальних мовних знань, а й спеціалізованих професійних навичок [8, с. 1035].

Ефективність навчального процесу значною мірою залежить від адаптації методик викладання до специфіки військової діяльності, врахування особливостей службових завдань та умов, у яких здійснюється професійна діяльність військових. Це зумовлює необхідність розробки та впровадження спеціалізованих підходів до навчання, які б враховували специфічні потреби різних категорій військовослужбовців, зокрема офіцерів, сержантського складу та рядових.

Важливим аспектом є також інтеграція новітніх педагогічних технологій та інноваційних методик, що дозволяють підвищити ефективність навчального процесу та забезпечити стійке засвоєння матеріалу. У зв'язку з цим, дослідження проблеми адаптації методик викладання іноземної мови до професійних потреб військових є актуальним і важливим завданням сучасної педагогіки.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Адаптація методик викладання іноземних мов до особливостей різних видів військової діяльності має ключове значення для підготовки військовослужбовців, котрі володіють не лише загальними мовними навичками, але й спеціалізованою термінологією. Значна кількість зарубіжних та вітчизняних вчених, серед яких О. Биконя, В. Борщовецька, Т. Дадлі-Івенс, Л. Личко, Ю. Манько, Н. Одегова, М. Сейнт Джон, В. Соколов, Т. Хатчінсон, акцентували увагу на вивченні різних аспектів формування змістовного наповнення навчання іноземної мови професійного спрямування.

Слід зазначити, що інші вчені, а саме: Н. Гальскова, Г. Гринюк, Т. Корж, І. Мельник, О. Петрашук, О. Серета, досліджували проблематику викладання іноземної мови за професійним спрямуванням у вищих освітніх закладах. У контексті мілітаризації освіти, Україна, приєднуючись до міжнародного стандарту STANAG 6001, приймає цей документ як основу для визначення мовленнєвих рівнів, які повинні володіти військовослужбовці, задіяні в міжнародних операціях [5, с. 5].

Зокрема, питання професійної компетентності військовослужбовців привертало увагу багатьох дослідників, включаючи О. Барабанщикова, В. Бачевського, А. Борисовського та інших, що висвітлювали різні компоненти цієї компетентності, від морально-політичної до військово-прикладної.

На основі аналізу наукових робіт слід визнати, що існує значна прогалина у визначенні та обґрунтуванні актуальних проблем адаптації методик викладання дисципліни «Іноземна мова за професійним спрямуванням», та потребує детального дослідження з метою оптимізації навчальних процесів відповідно до особливих вимог військової діяльності, що дозволить забезпечити ефективну підготовку військовослужбовців до виконання своїх міжнародних завдань.

Мета статті – аналіз методик адаптації викладання іноземних мов за професійним спрямуванням до специфіки різних видів військової діяльності для забезпечення ефективної підготовки військовослужбовців.

Виклад основного матеріалу дослідження. Навчальна дисципліна «Іноземна мова за професійним спрямуванням» має значний потенціал для розвитку особистісних, професійних та культурних компетенцій спеціалістів. У процесі вивчення іноземних мов створюються передумови для формування майбутніх фахівців, котрі зможуть володіти мовою на різних рівнях: від елементарного до достатнього, у різноманітних сферах – побутовій, культурній та професійній. Такий підхід також сприяє розвитку здатності до самоосвіти та критичного мислення, включаючи аналітичні, синтетичні, абстрактні та порівняльні навички мислення.

Сучасна лінгводидактика підкреслює важливість та ефективність навчання іноземним мовам не тільки як загального засобу комунікації, але й як «мови для спеціальних цілей» (LSP – Language for Special Purposes). Це особливо актуально у контексті підготовки військовослужбовців, де мовне навчання інтегрується з профільними цілями. Оновлення змісту мовної освіти з урахуванням особистісно-орієнтованого підходу, зміцнення комунікативної спрямованості, диференціація, індивідуалізація та забезпечення ефективного контролю та зворотного зв'язку є ключовими для досягнення цих цілей. Впровадження сучасних педагогічних технологій додатково підсилює цей процес, роблячи навчання більш актуальним і відповідним до вимог сучасного динамічного світу [1, с. 22].

Для військовослужбовців Збройних сил України, особливо офіцерів, що беруть участь у міжнародних військових навчаннях, критично важливим є володіння іноземною мовою на рівні, визначеному стандартом STANAG 6001, а саме SMP-2, що передбачає глибоке знання фонетичних, морфологічних,

лексичних та синтаксичних особливостей англійської мови, а також вміння правильно конструювати різні типи речень, знання спеціалізованої термінології з озброєння та ведення документації, використання мовних конструкцій у ситуаціях військового, військово-політичного та військово-технічного характеру. Значення має також оволодіння соціокультурними аспектами спілкування та основними аббревіатурами для радіотелефонного зв'язку, використовуваними під час міжнародних військових навчань, що є частиною більш широкої програми інтенсивних мовних курсів у вищих військових навчальних закладах [5; 6, с. 4].

Це дозволяє військовослужбовцям не лише зрозуміти інструкції, а й адекватно реагувати на команди в реальних бойових умовах, що є частиною ширшого завдання забезпечення мовного взаєморозуміння між збройними силами країн-учасниць НАТО. Центральним елементом у цьому контексті є угода STANAG 6001, яка закладає основи для технічної сумісності та взаємозамінності між різноманітними системами зв'язку, інформації та командування, необхідними для проведення військових операцій. Важливим аспектом є забезпечення мовного взаєморозуміння, що є однією з ключових умов членства в Альянсі. Ці принципи впроваджуються в основу Концепції іншомовної підготовки Збройних Сил України, яка визначає напрямки, методики та рівні володіння іноземними мовами серед українських військовослужбовців [3, с. 2].

Як відомо, іншомовна підготовка в системі Міністерства оборони України є інтегральною частиною загальної системи підготовки, включаючи ряд узгоджених між собою організаційних, наукових та навчально-методичних заходів, спрямованих на підвищення рівня мовленнєвої компетенції особового складу [2, с. 156–163]. Рівень володіння іноземною мовою, визначений у документі з іншомовної підготовки, розглядається як комплекс мовленнєвих

знань, умінь та навичок, необхідних для її практичного застосування в службовій діяльності. Ці рівні, визначені в рамках СТАНАГ 6001, стають важливим орієнтиром при формуванні змісту навчальних програм, забезпечуючи, що вони відповідають міжнародним стандартам і готові задовольняти специфічні потреби військової служби [5, с. 1].

Така інтеграція професійних вимог дозволяє оптимізувати навчальний процес, забезпечуючи високу ефективність та цілеспрямованість підготовки військовослужбовців, що забезпечує не тільки засвоєння лінгвістичних аспектів мови, але й формування вмінь використання мови в специфічних, професійно орієнтованих контекстах. Важливим є не лише знання лексики для точного висловлення думок, але й розуміння, як адаптувати мовне спілкування до військового етикету, включно з відповідним звертанням за званнями, вибором тем для обговорення та вмінням коректно завершувати діалог.

Крім того, курси з іноземних мов для військових мають включати розвиток стратегічних комунікативних навичок, що дозволяють учасникам ефективно вирішувати мовні труднощі та оцінювати успішність комунікації. Ці навички сприяють формуванню військових як професіоналів, готових до культурної взаємодії та міжнародного спілкування, що відіграє ключову роль у досягненні взаєморозуміння на міжнародній арені.

Основна мета цього навчального процесу полягає у підготовці курсантів до виконання міжнародних завдань, стимулюючи їхню мотивацію до навчання мов, що є невід'ємною частиною їх професійного розвитку. Важливо, що знання англійської мови, яка стала де-факто робочою мовою у міжнародному військовому управлінні, розглядається як основний інструмент для досягнення професійної сумісності та конкурентоспроможності військових фахівців [4, с. 164–179]. Така підготовка передбачає не тільки лінгвістичну освіту, але й

культурну адаптацію, що є критично важливим для ефективної військової діяльності на міжнародному рівні.

Також важливим є розвиток стратегічної компетенції, яка дозволяє ефективно подолати комунікаційні бар'єри та адекватно оцінювати результати спілкування. Завданням освітньої програми є не лише навчити військових іноземній мові, але й сприяти формуванню їх як освічених, культурних і професійно конкурентоспроможних фахівців, готових до міжнародної взаємодії. Зокрема, набуття високих мовних навичок, особливо в англійській мові, яка фактично стала робочою мовою міжнародного військового співтовариства, є ключовим для досягнення взаємної сумісності та інтеграції в міжнародні військові структури [4].

Таким чином, ефективна мовна підготовка, яка є невід'ємною складовою професійного зростання, безпосередньо сприяє успішній адаптації навчальних методик, що у свою чергу забезпечує військовим необхідні знання та навички для виконання специфічних завдань у міжнародному та професійному контекстах.

Оскільки військова діяльність може мати різноманітні форми, від стратегічного планування до тактичних бойових дій, важливо забезпечити, щоб мовне навчання було якомога більше спрямоване на розвиток необхідних комунікативних навичок.

Основний акцент робиться на визначенні специфічних мовних потреб залежно від конкретного виду військової діяльності. Такий підхід передбачає глибокий аналіз типових комунікативних ситуацій, які можуть виникати під час виконання професійних завдань.

На цьому етапі особлива увага приділяється термінології та лексичним одиницям, які є характерними для певної сфери військової діяльності. Вивчення та інтеграція відповідної термінології є ключовим для забезпечення того, щоб

мовне навчання було максимально релевантним і прикладним. Водночас, підхід до викладання також має бути гнучким, щоб враховувати різний рівень підготовки військовослужбовців та можливість адаптації до змінюваних умов військових операцій.

В процесі адаптації методик викладання іноземних мов для військовослужбовців важливу роль відіграє інтеграція професійної лексики, що відображає специфіку різних видів військової діяльності. Викладачам необхідно враховувати, що кожен вид військових сил використовує унікальний набір термінів та виразів, які мають бути чітко зрозумілі курсантам.

Наприклад, для військово-морських сил важливими є терміни, які стосуються навігації, такі як «azimuth», «lag», «storm», та специфікації морської техніки, такі як «corvette», «frigate», «submarine». Ці терміни використовуються в повсякденних операціях на морі та мають бути чітко визначені та втілені у мовний курс.

Для повітряних сил акцент зосереджується на авіаційній термінології, такій як «aerodrome», «piloting», «flight altitude», «radar clearance». Вивчення цих термінів є критичним для забезпечення безпеки польотів та ефективності авіаційних операцій.

У контексті сухопутних військ, специфічна лексика може включати терміни, пов'язані з тактикою бойових дій, обладнанням та озброєнням, наприклад, «positional warfare», «artillery barrage», «infantry battalion», «armored vehicles».

Важливість цих термінів полягає в тому, що вони допомагають військовослужбовцям правильно оцінювати ситуацію та реагувати відповідно до навчальних стандартів.

Ефективне викладання іноземної мови в військовій сфері потребує ретельного врахування цих спеціалізованих термінів та їх практичного

застосування в реальних умовах, що вимагає від викладачів не тільки знань у галузі філології, але й розуміння військової специфіки.

Третім важливим принципом адаптації методик викладання іноземних мов для військовослужбовців є розробка ситуаційних вправ та рольових ігор, що дозволяє максимально наблизити навчальний процес до реальних умов, з якими військові можуть зіткнутися під час виконання своїх професійних обов'язків. Важливість таких вправ полягає в тому, що вони сприяють розвитку практичних навичок спілкування, критичного мислення, а також здатності швидко адаптуватися до змінних обставин [7; 9].

Наприклад, можна створити рольову гру, де учасники відтворюють ситуацію рятувальної операції в умовах морської штормової погоди. Військово-морські офіцери використовують специфічну навігаційну (bearing (азимут); course (курс); heading (напрямок руху); waypoint (точка маршруту); drift (дрейф)) та технічну лексику (man overboard (людина за бортом); abandon ship (залишити судно); distress signal (сигнал біди); hull breach (пошкодження корпусу); engine failure (відмова двигуна)) для команд та звітів, що вимагає чіткої та злагодженої комунікації між членами команди. Такі вправи допомагають відпрацювати важливі комунікативні стратегії, що є критичними в екстремальних ситуаціях.

Для повітряних сил вправи можуть бути орієнтовані на ситуації, що включають управління авіаційними ресурсами, координацію з іншими літальними апаратами та земною підтримкою. Для сценаріїв, орієнтованих на управління авіаційними ресурсами в Повітряних силах, специфічна лексика включає терміни, пов'язані з навігацією, комунікацією та маневруванням літаків. Наприклад: Altitude (висота) - висота літака над землею або рівнем моря; Bank (крен) - нахил літака відносно горизонтальної осі при повороті; Heading (курс) - орієнтація літака відносно географічних напрямків; Squawk

ПЕДАГОГІЧНА АКАДЕМІЯ: НАУКОВІ ЗАПИСКИ

(код відповідача) - чотирицифровий код, що вводиться в транспондер, який допомагає контролю повітряного руху ідентифікувати літак; Throttle (газ) - регулювання потужності двигунів літака; Flaps (закрилки) - частини крила літака, які використовуються для контролю швидкості і кута підйому під час зльоту та посадки; Crosswind (бічний вітер) - вітер, що дме під кутом до напрямку руху літака.

У контексті сухопутних військ вправи можуть моделювати бойові дії або координацію між різними підрозділами під час місій. Сценарії включають використання військової тактики, стратегії евакуації, а також комунікацію під час обстрілів або інших бойових дій.

Крім того, важливо використовувати специфічну лексику, яка допомагає моделювати бойові дії та координацію між підрозділами під час місій. Наприклад: Engage (залучити до бою) - команда почати бойові дії проти ворожих сил; Fire at will (стріляти на власний розсуд) - дозвіл відкривати вогонь без специфічних команд; Hold position (утримувати позицію) - команда залишитися на місці та не рухатися; Cover (прикриття) - захист одного підрозділу іншим; Retreat (відступ) - команда відходити з бойової зони; Recon (розвідка) - діяльність зі збору інформації про ворожі позиції; Casualty evacuation (евакуація поранених) - процедура вивезення поранених з бойової зони.

Таким чином, ситуаційні вправи та рольові ігри виявляються незамінними інструментами в процесі підготовки військовослужбовців, оскільки вони не тільки вдосконалюють мовні навички, але й забезпечують важливі уміння реагувати на реальні виклики, з якими військові можуть зустрітись у своїй професійній діяльності.

Фундаментальним аспектом у процесі викладання іноземних мов для військовослужбовців є використання аутентичних матеріалів фундаментом

аспектом, що забезпечує реалістичність навчання та сприяє кращому засвоєнню професійної лексики і мовних структур. Інтеграція таких матеріалів дозволяє курсантам не лише вчитися в контексті теоретичних знань, а й бачити, як мова функціонує у реальних оперативних ситуаціях.

Документи, такі як звіти про військові операції, інструкції для виконання спеціальних завдань, а також офіційні комунікації, є важливими ресурсами, які відображають специфіку використання мови в професійному військовому середовищі. Вони допомагають військовослужбовцям зрозуміти, як правильно формулювати повідомлення, як важливо бути чітким та зрозумілим під час передачі інформації, що може врятувати життя або визначити успіх місії.

Аудіо та відеоматеріали з реальних військових операцій відіграють ключову роль у розвитку аудіативних навичок. Використання записів реальних брифінгів, радіообмінів під час операцій, відео з тренувань або реальних дій дозволяє курсантам чути автентичну мову в контексті, що допомагає зрозуміти, як мовні елементи використовуються на практиці. Це також сприяє розвитку здатності до швидкого реагування на інструкції та накази, вдосконалює здатність розуміти мову в умовах шуму, стресу, та інших складних умов, які є звичайними для військового середовища.

Таке залучення автентичних матеріалів не тільки збагачує навчальний досвід, але й підвищує мотивацію військовослужбовців, оскільки вони бачать безпосереднє застосування навченого матеріалу у своїй професійній діяльності, що робить процес навчання більш значущим та практично орієнтованим.

Ці підходи ефективно доповнюють один одного, адже модульна система дозволяє швидко впроваджувати автентичні матеріали у відповідні сегменти курсу, роблячи навчання ще більш цілеспрямованим і релевантним для кожного військовослужбовця.

ПЕДАГОГІЧНА АКАДЕМІЯ: НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Так, модульний підхід у викладанні іноземних мов для військовослужбовців забезпечує високу гнучкість та адаптивність навчального процесу, дозволяючи відповідати на специфічні потреби різних видів військової діяльності. Ця система передбачає розробку навчальних програм у вигляді окремих модулів, кожен з яких присвячений конкретному аспекту професійної діяльності військових.

Кожен модуль включає в себе все необхідне для розвитку мовних навичок, пов'язаних з певним аспектом військових операцій. Наприклад, може бути окремий модуль, присвячений комунікації в авіаційних операціях, який включатиме термінологію, типові радіофрази, а також ситуаційні діалоги, які відбуваються в кабіні пілота під час польоту. Інший модуль може зосередитися на медичній підтримці в бойових умовах, включаючи сленг, використовуваний медиками, процедури евакуації поранених та інструкції для надання першої допомоги.

Такий підхід дозволяє курсантам вибирати ті модулі, які найбільше відповідають їхнім професійним завданням та потребам, тим самим забезпечуючи більшу ефективність навчання. Курси можуть бути адаптовані до індивідуального темпу навчання, дозволяючи військовослужбовцям працювати над вдосконаленням мовних навичок у той час, коли це найбільш зручно для них, і у той спосіб, який найкраще відповідає їхнім особистим та професійним цілям.

В результаті, модульний підхід не тільки забезпечує високу адаптивність і персоналізацію навчання, але й сприяє більш глибокому засвоєнню матеріалу, оскільки військовослужбовці займаються вивченням саме тих аспектів мови, які є найбільш релевантними для їх професійної діяльності.

Отже, адаптація методик викладання іноземної мови за професійним спрямуванням до різних видів військової діяльності є складним, але

надзвичайно важливим завданням, що дозволяє підвищити ефективність навчання та забезпечити військовослужбовців необхідними мовними навичками для успішного виконання їхніх професійних обов'язків.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Адаптація методик викладання іноземних мов для військових за професійним спрямуванням відіграє важливу роль у формуванні висококваліфікованих фахівців, здатних ефективно виконувати міжнародні завдання. Інтеграція професійної лексики та специфіки різних видів військової діяльності у мовне навчання забезпечує не лише засвоєння лінгвістичних знань, але й розвиває важливі комунікативні навички, що є критичними для безпеки та ефективності військових операцій. Використання аутентичних матеріалів, ситуаційних вправ, та адаптація до різних оперативних умов дозволяють максимально наблизити навчання до реальних умов і потреб військовослужбовців, підвищуючи мотивацію та ефективність навчального процесу. Завдяки цим зусиллям, іншомовна підготовка в системі Міністерства оборони України стає більш цілеспрямованою і прикладною, що сприяє професійному розвитку курсантів та їх готовності до виконання завдань на міжнародній арені.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробці адаптивних інтерактивних технологій для глибшого інтегрування професійної військової лексики та практик у курси іноземної мови, що спрямовані на забезпечення більшої ефективності навчання та готовності військовослужбовців до міжнародної взаємодії та комунікації в різних військових контекстах.

Список використаних джерел

1. Андріянова Н. Вільне володіння англійською мовою військовослужбовців Збройних Сил України – запорука сильної європейської армії. *Військова освіта*, 2020. № 1(41). С. 18–24.

2. Батищева Г., Кузнецова Н., Петрухін В. Іншомовна професійна компетентність у курсантів військового закладу вищої освіти: соціолінгвістичний підхід. *Мова і суспільство*. 2019. № 10. С. 156–163.

3. Концепція мовної підготовки особового складу Збройних Сил України : Наказ Міністра оборони України від 01.06.2009 р. № 267.

4. Лагодинський О. Іншомовна підготовка у збройних силах Сполучених Штатів Америки та Великої Британії: досвід для України. *Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: педагогічні науки*. 2019. Вип. 3. С. 164–179. DOI: 10.32453/pedzbirnyk.v18i3.78,

5. Основні засади мовної підготовки особового складу у системі Міністерства Оборони України. URL: <https://www.nuou.org.ua/assets/documents/osn-zas-mp.pdf> (дата звернення: 13.05.2024)

6. Стандарти НАТО: механізм і темпи впровадження, адаптація до українських реалій. *Офіційний веб-сайт Міністерства оборони України*. URL: <https://www.mil.gov.ua/news/2021/02/12/standarti-nato-mehanizm-i-tempivprovadzhennyaadaptacziya-do-ukrainskih-realij> (дата звернення: 12.05.2024)

7. Rao C. S. Trends in the Theories of Language Learning and Methods of Teaching. *Journal for Research Scholars and Professionals of English Language Teaching*. 2020. 19(4), P. 1–8.

8. Ridei, N., Tytova, N., Kanova, L., Panchenko, L., & Slonovska, O. Quality and life safety aspects in the educational policy of Ukrainian educational institutions. *International Journal of Health Sciences*. 2022. 6(2). P. 1035–1045.,

9. Whittaker C. Introduction. Blended Learning in English Language Teaching: Course Design and Implementation. *British Council*, 2013, p. 8–23.